

καὶ ἐναυάγησε παρὰ τὰς ἐκβολὰς ποταμοῦ τινος καλουμένου Βήλου ἐν Γαλιλαίᾳ. Οἱ ναῦται ἐξεληθόντες ἤναψαν πυρὰν ἐπὶ τῆς ἄμμου, καὶ ἀντὶ πετρῶν μετεχειρίσθησαν κομμάτια νάτρου. Ἡ θερμότης ἀνέλυσε τὴν ἀνθρακικὴν σόδαν καὶ τὴν ἄμμον ὁμοῦ καὶ ἐσχημάτισε μίγμα τι ὑέλου.

Τὸ πιθανώτερον ὅμως εἶναι ὅτι ἡ κατασκευὴ τῆς ὑέλου ὀφείλεται εἰς τοὺς Αἰγυπτίους. Τὸ ἀρχαιότερον δεῖγμα ὑέλου εὐρίσκεται εἰς τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον, ἐν σχήματι λεοντιδέως φέροντος τὸ ὄνομα Νοτάντης 4^{ος}, ὅστις ἀνῆκεν εἰς τὴν 11^{ην} δυναστείαν τῆς Αἰγύπτου καὶ ἐβασίλευσε περὶ τὸ 2400 π. Χ.

Εἰς τὸ Βρετανικὸν μουσεῖον ὑπάρχει προσέτι ὠραῖον ὑέλινον ἀγγεῖον φέρον τὸ ὄνομα τοῦ Σαργών, ὅστις ἐβασίλευσεν εἰς τὴν Ἀσσυρίαν περὶ τὸ 721. π. Χ.

Ὁ Αἰλιανὸς ἀναφέρει ὅτι ὁ σαρκόφαγος τοῦ Βήλου, τοῦ θεμελεωτοῦ τῆς Ἀσσυριακῆς αυτοκρατορίας ἦτο κατεσκευασμένος ἐξ ὑέλου.

Πότε εἰσῆχθη ἡ ὑέλος εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶναι ἀβέβαιον. Ὑπὸ τοὺς αὐτοκράτορας ἡ κατασκευὴ τῆς ὑέλου ἐφθασε σχεδὸν εἰς ἐντέλειαν ἐν Ρώμῃ. Ὁ Νέρων ἐπλήρωσε 25,000 φράγκα διὰ δύο ὑέλινα ἀγγεῖα οὐχὶ μεγάλου μεγέθους.

Φύλλα ὑέλινα ἐν εἴδει καθρεπτῶν καὶ διὰ θύρας καὶ παράθυρα εὐρέθησαν εἰς τὰ ἐρεῖπια τῆς Πομπηίας καὶ τοῦ Ἑρκουλάνου. Τὸ δὲ 79 π. Χ. οἱ Αἰγύπτιοι ὑελοποιοὶ ἀνύψωσαν τὴν ὑελοποιίαν εἰς ὑψιστον βαθμόν, ἀπομιμούμενοι δι' αὐτῶν καὶ αὐτὰ τὰ διάσημα ἀγγεῖα, τὰ καλούμενα Μουρρίνα.

Τὰ διάσημα ἀγγεῖα τῆς Πορτλάνδης, τὰ ἥδη εὐρискόμενα εἰς τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον, εὐρέθησαν τὸ 1560 μ. Χ. ἐντὸς σαρκοφάγου εἰς τὸ ὄρος δέλ Γράνο, δύο καὶ ἡμισίαν ὥρας μακρὰν τῆς Ρώμης. Εἶναι δὲ 10 δακτ. τὸ ὕψος καὶ 7 ἐγκαρσίως μὲ δύο λαβὰς, συνίστανται δὲ ἐκ βαθέως κυανοῦ ἡμιδιαφνοῦς ὑέλου φερούσης μορφὰς ἀναγλύφους ἐν λευκῷ μέλτῳ.

Κατὰ μικρὸν ἡ κατασκευὴ τῆς ὑέλου ἐπέεταθη καθ' ὅλον τὸν κόσμον, ἀλλ' ἐπὶ πολλὰς ἐκατονταετηρίδας ἡ ὑέλος ἦτο τόσο ἀκριβή, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ βασιλεῖς δὲν εἶχον παρὰ ὀλίγα μόνον παράθυρα μὲ ὑέλους καὶ ταῦτα μετέφερον ἀπὸ τόπου εἰς τόπον.

Τὸν 15^{ον} αἰῶνα ἡ Βενετία ἤρχισε νὰ φημιζέται διὰ τὴν ὑελοργουκὴν τῆς, εἰς τοὺς Ἑνετοὺς δὲ ὀφείλεται καὶ ἡ κατασκευὴ ὑελίνων πλακῶν.

Μετὰ τὴν Βενετιάν ἡ ὑελοργικὴ ἐκαλιεργήθη καὶ ἤνθησεν ἐν Βοεμίᾳ, τὸν δὲ 16^{ον} αἰῶνα εἰσῆχθη καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἔκτοτε δὲ τὰ ὑέ-

λίνα σκεύη τοσοῦτον ἐπολλαπλασιάσθησαν καὶ ἔγειναν τόσο ἐύθηνα, ὥστε καὶ οἱ πτωχότεροι δύνανται νὰ τὰ μεταχειρίζονται εἰς τὰς χρεῖας των. Ὁ χρωματισμὸς τῆς ὑέλου προσέτι ἐφθασεν εἰς μεγάλην ἐντέλειαν, καὶ συνάμα εὐθηνίαν, ὥστε καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ἰδιωτικὰς οἰκίας ἤδη γίνετα γάλη χρῆσσις αὐτῆς.

Ο ΔΟΤΗΡ ΤΩΝ ΟΛΩΝ.

1. Εἰς τὸν Μέγαν Θεὸν ὅλ' ἡ κτίσις

Ἄς ὕψωση φωνὴν μ' ἁρμονίαν.

Ἄς τόνῃς εὐμελὸς ὅλ' ἡ φύσις

Τὴν ἀγάπην Αὐτοῦ κ' εὐλογίαν,

Ἦν ἀφθόως σκορπᾷ εἰς τὴν σφαῖραν

Καθ' ἐκαστὴν στιγμὴν καὶ ἡμέραν.

Χορὸς { Στὸν Θεὸν ὅλ' οἱ αἶν' ἄς δοθῶσι
'Αλληλοῦτα σ' Αὐτὸν ἄς ψαλλῶσι
Κ' αἱ φωναὶ σας ὁμοῦ εὐγνωμόνως
Τὸν Δοτῆρα παντὸς ἄς αἰνοῦν.

5. Εἶνε δῶρον Αὐτοῦ ὅτ' ὑπάρχει

Ἐδῶ κάτω στὴν γῆν ὠραιότης,

Πλούτη, δόξα, ζωὴ. Παντοῦ ἄρχει

Ἡ Σοφία Αὐτοῦ κ' ἡ λαμπρότης.

Τί ἀγάπη, τί χάρις μεγάλη

Ἡμπορεῖ νὰ δοθῇ ἄλλη;

Χορὸς { Στὸν Θεὸν ὅλ' οἱ αἶν' ἄς δοθῶσι κλπ.

3. Πλὴν ἡ ἄπειρος χάρις κ' ἀγάπη

Ἐκδηλοῦται Αὐτοῦ στοῦ Σωτῆρος

Χριστοῦ, καί, τὸν Σταυρὸν ἐκεῖ λάμπει

Εἰς ἀστὴρ φαεινὸς τοῦ Δοτῆρος,

Τὸ ἀθάνατον δῶρον αὐγάζει

Κ' ὁ χορὸς χαριέντως ἄς κράζη

Χορὸς { Στὸν Θεὸν ὅλ' οἱ αἶν' ἄς δοθῶσι
'Αλληλοῦτα σ' Αὐτὸν ἄς ψαλλῶσι
Κ' αἱ φωναὶ σας ὁμοῦ εὐγνωμόνως
Τὸν Δοτῆρα παντὸς ἄς αἰνοῦν.

Εἰς τὸν βορείον πόλον.

Πρὸ ἐτῶν δύο Γερμανικὰ πλοῖα, ἡ Χάνσα καὶ ἡ Γερμανία ἀπέπλευσαν κατὰ μῆνα Ἰουνίου διὰ νὰ προσπαθήσουν νὰ καταφθάσουν εἰς τὸν ἄγνωστον ἐκείνον Βόρειον Πόλον, τὸν ὁποῖον μὲ ὅλας τὰς θυσίας ζωῆς καὶ χρημάτων, δὲν ἠδυνήθησαν οἱ ναυτιλλόμενοι νὰ πλησιάσουν.

Τὰ δύο ταῦτα πλοῖα ἐφθασαν αἰδίως εἰς Γροηνλανδίαν, ἀφοῦ ὅμως ἀνεχώρησαν ἀπὸ ἐκεῖ, ἡ μὲν Χάνσα ἐμπλακείσα εἰς μεγάλους πάγους